Προς κατάδικο που ρωτά για την ψευδομαρτυρία (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς, Επίσκοπος Αχρίδος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 19 Οκτωβρίου, 2017

Καταδικάστηκες στὴ φυλακή. Καὶ τώρα κάθεσαι στὸ κελὶ καὶ στὴ σιωπὴ κοσκινίζεις ὁλόκληρη τὴ ζωή σου μὲ ψιλὸ-ψιλὸ κόσκινο. Παραξενεύεσαι πῶς ὅλα ξετυλίχθηκαν σὰν ἕνα κουβάρι ὅταν κατεβαίνει τὸ βουνό!

Ἡ ζωή σου ἔρρεε ἥσυχα, μὲ προκοπὴ καὶ ἱκανοποίηση ὥσπου ψευδομαρτύρησες γιὰ τὸν ἀδελφό σου. Δικαιολογοῦσες τὸν ἑαυτό σου: Ἀδελφός μου εἶναι! Ποιὸν θὰ βοηθήσω, ἀκόμα καὶ μὲ ψευδομαρτυρία, ἂν ὄχι τὸν ἀδελφό μου; Ἔτσι κυλοῦσαν μέσα σου λανθασμένες σκέψεις, καὶ μὲ τέτοιες σκέψεις ἀμυνόσουν μπροστὰ στοὺς δικαστές. Σ’ αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα ἕνας δικαστής σοῦ ἀπάντησε ὅτι τελικὰ ὅλοι ἀδέλφια εἴμαστε καὶ ἑπομένως μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο σκέψης θὰ μπορούσαμε νὰ δικαιολογήσουμε τὰ πάντα! Μόλις τότε κατάλαβες, πὼς οἱ λάθος σκέψεις σὲ ὁδήγησαν σὲ κακὴ πράξη.

Μοῦ ἀφηγήθηκε ἕνας ψευδομάρτυρας τὴν ἑξῆς ἱστορία:

«Ψευδομαρτύρησα», λέει, «ἐξαιτίας ἑνὸς βοδιοῦ». Ὅμως μέχρι τὴ δίκη δὲν θὰ ἔφθανε ἡ ὑπόθεση, ἐὰν δὲν πήγαινα μόνος μου νὰ καταγγείλω τὸν ἑαυτό μου. Κι ἔπρεπε νὰ μὲ καταγγείλω. Ἀφοῦ οἱ τιμωρίες τῶν ἀνθρώπων καὶ πάλι εἶναι πιὸ εὔκολες ἀπὸ τὶς τιμωρίες τοῦ Θεοῦ. Δύο χρόνια μετὰ τὴν ψευδομαρτυρία μου τὸ σπίτι μου ἔγινε σκιάχτρο γιὰ τὸν κόσμο. Ἡ πρώτη ἀτυχία πού μοῦ συνέβη ἦταν ὅτι τὰ βόδια ζεμένα στὸ κάρο γκρεμίστηκαν σὲ κάποια χαράδρα καὶ καταστράφηκαν καὶ τὰ βόδια καὶ τὸ κάρο. Γι’ αὐτὴ τὴν εἴδηση μὲ προϋπάντησε ἡ γυναῖκα μου τὸ βράδυ ἐκείνης τῆς ἴδιας μέρας ὅταν μετὰ ἀπὸ τὴν ψευδομαρτυρία γύρισα σπίτι ἀπὸ τὸ εἰρηνοδικεῖο. Μετὰ ἀπὸ μερικὲς ἑβδομάδες χτύπησε κεραυνὸς τὴ στάνη μου καὶ σκότωσε ὅλα τὰ πρόβατα. Καὶ οἱ κλέφτες μὲ λήστεψαν δύο φορές. Καὶ ἡ γυναῖκα μου ἀδυνάτισε, καὶ παρότι καταχρεώθηκα προσπαθώντας νὰ τὴ γιατρέψω πέθανε βασανισμένη. Ἕνα μου παιδί, ἕως τότε πάντα ὑγιές, ἀσθένησε βαριὰ καὶ ἄρχισε νὰ πέφτει μέρα καὶ νύχτα, καὶ νὰ βγάζει ἀφροὺς ἀπὸ τὸ στόμα καὶ νὰ τρίζει τὰ δόντια. Πτωχός, καταχρεωμένος, κακομοίρης, τιποτένιος, μιὰ μέρα παραπονέθηκα σ’ ἕνα φίλο μου γιὰ τὴν κακή μου μοίρα. Καὶ αὐτός, σὰν κεραυνὸς ἀπὸ τὸ οὐρανό, μὲ ρώτησε: Μήπως ἔχεις ψευδομαρτυρήσει ποτέ; Σὰν νὰ ξύπνησα σὲ κρύα νεροποντὴ τὰ θυμήθηκα ὅλα καὶ ὅλα ἔγιναν ξεκάθαρα. Χωρὶς νὰ ἀπαντήσω στὸν φίλο μου τίποτα, ἐκείνη τὴν στιγμὴ πῆγα στὸ δικαστήριο, τὸ δήλωσα καὶ τὰ ὁμολόγησα ὅλα. Πέρασα φυλακή, καὶ

τώρα ἄρχισα νὰ φτιάχνω τὴ ζωή μου ἀπ’ τὴν ἀρχή. Ἀλλὰ ἔμαθα καλὰ νὰ φοβᾶμαι τὸν Θεό».

Βλέπεις πόσες δυστυχίες μποροῦν νὰ συμβοῦν στὸν ψευδομάρτυρα; Ἀφοῦ τέτοιος εἶναι ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, ἀδελφέ μου: Ζωντανὸ πῦρ, δὲν μπορεῖς νὰ τὸ πατήσεις, χωρὶς νὰ καεῖς. Ὅταν πατᾶς τοὺς μαλθακοὺς νόμους τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἀλλάζουν συχνά, συμβαίνουν δυσκολίες καὶ ταλαιπωρίες. Πόσο μᾶλλον ὁ πύρινος καὶ αἰώνιος νόμος τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

«Οὐ ψευδομαρτυρήσεις» (Ἐξ. 20.16), εἶναι ἡ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ, γραμμένη καὶ στὶς δύο διαθῆκες τοῦ Θεοῦ, στὴν Παλαιὰ καὶ στὴν Καινή. Δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα νὰ πεῖς ψέμα μπροστὰ στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ . Δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα νὰ σταθεῖς μὲ ἀσκέπαστο κεφάλι μπροστὰ στὸν Σταυρὸ καὶ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ νὰ φωνάξεις: «Ὀρκίζομαι στὸν Ζῶντα καὶ παντοδύναμο Θεό, ὅτι αὐτὴ ἡ ἀλήθεια εἶναι ψέμα ἢ ὅτι αὐτὸ τὸ ψέμα εἶναι ἀλήθεια, καὶ ὅπως ἐγὼ εἶπα ὀρθὰ ἔτσι νὰ μὲ βοηθήσει ἐμένα ὁ Θεός»!

Ὄντως δὲν εἶναι περίεργο τότε ποὺ ὁ Θεὸς τῆς ἀλήθειας καὶ τοῦ δικαίου χτυπᾶ ἕνα ψευδομάρτυρα στὰ χέρια μὲ τὸ μαστίγιό Του, τὸν δεύτερο στὰ πόδια, τὸν τρίτο στὰ μάτια, τὸν τέταρτο στοὺς συγγενεῖς του, τὸν πέμπτο στὰ βόδια, καὶ οὕτω καθ’ ἑξῆς. Νὰ ἕνα ζωντανὸ παράδειγμα στὴ γειτονιά μας, πῶς τὸ ἀόρατο μαστίγιο τοῦ Θεοῦ χτύπησε ἕνα ψευδομάρτυρα στὰ μάτια: Ὀρκίστηκε ὁ ἄνθρωπος ψευδόμενος γιὰ ἕνα κομμάτι γῆς, ποὺ πλήρωσε ἀκριβότερα ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο δουκάτα, ἀφοῦ πρῶτα τὸ πλήρωσε μὲ τὴ ψυχή του. Βάδιζε πρῶτα στὸ δικό του κομμάτι ἀργά. Ὅμως μόλις ἀπὸ τὸ δικό του ἀγρὸ βάδισε σ’ ἐκεῖνο τὸ καταραμένο κομμάτι γῆς, τοῦ ἀφαιρέθηκε ἡ ὅραση. Τὸ ἀόρατο μαστίγιο τοῦ Θεοῦ χτύπησε αὐτὸν τὸ ψευδομάρτυρα στὰ μάτια. Καὶ νάτος τυφλὸς κάθεται δίπλα στὴν ἑστία του.

Νὰ τί συμβαίνει στὸν κόσμο τοῦ Θεοῦ σ’ ὅσους νομίζουν, ὅτι ὁ κόσμος εἶναι δικός τους καὶ ὄχι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλὰ ἐσύ, διάβαζε τὴν Ἁγία Γραφή, καὶ νὰ φοβᾶσαι τὸν Θεό. Καὶ θὰ διαφωτιστεῖς. Καὶ ὅλα θὰ εἶναι καλὰ ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Ἔλεος καὶ εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸ.

("Δρόμος δίχως Θεὸ δὲν ἀντέχεται", ἐκδόσεις "Ἐν Πλῷ")

(Πηγή ηλ. κειμένου: agiazoni.gr*)*